

HOOFD IN DE WOLKEN, BEIDE BENEN OP DE GROND

Terwijl hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel staarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. (Handelingen 1, 10)

Wie waren die twee mannen? 'Och,' zegt u, 'wat een vraag! Dat waren natuurlijk engelen!' Ja, dat antwoord ligt voor de hand. Wanneer er in de evangeliën sprake is van boodschappers, zijn het meestal engelen. Toch spreekt Lucas niet van engelen, maar van mannen. Dat deed hij trouwens al eerder. Ook in zijn evangelie vertelt hij hoe na de opstanding er twee mannen bij het graf aanwezig waren. Sterker, nog weer verder terug in zijn evangelie waren er ook al twee mannen ten tonele verschenen. Ik denk aan het verhaal over de verheerlijking op de berg toen Mozes en Elia verschenen. Ook zij werden aangeduid als 'twee mannen'. Ze spraken met Jezus. Het Oude Testament sprak met het Nieuwe, want Mozes en Elia vormen samen het zinnebeeld voor de Wet en de Profeten, het Oude Testament.

Dus drie keer 'twee mannen'. Het is te toevallig om hier geen lijn te zien. Zou Lucas met die twee mannen aanwezig bij het lege graf en de twee mannen bij de Hemelvaart dan niet óók Mozes en Elia bedoelen? Dat is zo'n gekke gedachte nog niet: ook Mozes en Elia werden op vergelijkbare wijze als Jezus opgenomen bij God. Bovendien: alle keren dat Lucas spreekt van deze twee mannen is sprake van hemelse luister en van stralende en witte kleren. Maar het belangrijkste: waar die twee mannen zijn worden de leerlingen van Jezus telkens verwezen van het bijzondere naar het gewone leven. In het geval van het verhaal van de *verheerlijking*: het werd Petrus niet toegestaan vast te houden aan zijn religieuze topervaring – hij en andere leerlingen moesten weer afdalen naar de laagvlakte van het gewone, dagelijks leven. De twee mannen in stralende gewaden in het verhaal van de *opstanding* wijzen de vrouwen ook de weg naar het gewone leven: 'Waarom zoekt u de levende bij de doden?' En zo gaat het ook bij de Hemelvaart. Als de leerlingen nog gespannen naar de hemel staan te staren, doorbreken de twee raadselachtige mannen de dwangmatige aandacht van de leerlingen met de nuchtere vraag waarom ze naar de hemel staan te staren. Met andere woorden: op aarde ligt hun taak.

Zou Lucas met die twee mannen dan niet in *alle* gevallen Mozes en Elia bedoelen? Nogmaals, dat is niet zo'n vreemde gedachte. Het Oude Testament heeft vanouds wat meer aandacht voor het aardse dan het Nieuwe. Dat heeft te maken met een ander tijdsbesef. In het Oude

Testament is de tijd meer duur. De tijd als een voortgaande lijn. In het Nieuwe verdicht de tijd zich tot een beslissende periode, een tijd van erop of eronder. Het Oude Testament is wat 'gewoner' dan het Nieuwe. Daarmee wil ik niet zeggen dat je ze tegen elkaar moet uitspelen. Integendeel, ze hebben elkaar nodig. Het Oude Testament heeft het Nieuwe nodig om tot volheid te geraken. Maar het grote nieuws van het Nieuwe Testament moet ook weer gewoon geleefd worden. En daar hebben Mozes en de Profeten verstand van. Na het Nieuwe Testament raakt het Oude niet verouderd, integendeel, na Jezus komen Mozes en de Profeten weer in beeld – alsof Oude en Nieuwe Testament haasje over springen. Het Nieuwe Testament geeft opnieuw ruimte aan het Oude Testament om ons te behoeden voor overgeestelijkheid.

Overgeestelijk – die neiging zit er bij ons mensen in. Er huist in velen van ons een ongezonde nieuwsgierigheid naar het bovennatuurlijke en ongewone. Veel Tv-programma's danken er hun bestaan aan. 'Het zesde zintuig', 'Char', 'Derek Ogilvie' – ze leven op een ondergrond van een overgeestelijke belangstelling. Ook in christelijke kring kom je zoiets soms tegen, bijvoorbeeld in de obsessie voor wonderen. Maar een mens is niet gebouwd op al te veel roeren in het potje van het bovennatuurlijke. Dat gaat onze maat te boven. Je kunt niet naar boven blijven staren. Het kan je gevangen houden. Het maakt rusteloos. Je moet het dan ook kunnen laten rusten. Dat is wat de twee mannen de leerlingen voorhouden. In het Nieuwe Testament wijst opeens het Oude de weg.

Dat wil niet zeggen dat de leerlingen moeten doen alsof er niets gebeurd is. Jezus heeft een paaltje in de tijd geslagen waarachter niemand terug kan. Of liever, Gó d heeft een paaltje in de tijd geslagen. Hij heeft Jezus verhoogd. Dat wil zeggen: nu kan niemand meer over God spreken zonder Jezus ter sprake te brengen. Jezus is nu het teken waarin God de wereld regeert. Zijn liefde is de zichtbare maat. Dat maakte de leerlingen blij en opgetogen. 'Vurig en eensgezind' schrijft Lucas. Met hun hoofd in de wolken, zou je kunnen zeggen. Maar tegelijk worden ze met beide benen op de grond gezet, want daar moet het geleefd worden, daar moet het grote nieuws vertaald worden, daar moet het grote geld van Pasen en Hemelvaart worden omgezet in klinkende munt.

VOORBEREIDING

Orgelspel:

Welkomstwoord

We zingen (2x): Neem mij aan zoals ik ben (Ionabundel)

we gaan staan

Stilte voor persoonlijke voorbereiding

Bemoediging, drempelgebed en groet

v.: onze hulp is in de naam van de Heer

g.: **die hemel en aarde gemaakt heeft**

v.: die trouw blijft tot in eeuwigheid

g.: **en niet laat varen het werk van zijn handen**

v.: Laten we bidden:

door Jezus Christus, onze Heer.

g.: **Amen**

v.: de Heer zij met u

g.: **ook met u zij de Heer**

Aanvangspsalms: Psalm 113

we gaan zitten

Over de dienst

Gebed om ontferming

.... zo bidden en zingen wij:

Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan.
(refrein van gezang 184)

Loflied: Psalm 150

ROND HET WOORD

Gebed van de zondag

Eerste lezing: Lucas 9, 28-36

28 Ongeveer acht dagen nadat hij dit had gezegd ging hij met Petrus, Johannes en Jakobus de berg op om te bidden. 29 Terwijl hij aan het bidden was, veranderde de aanblik van zijn gezicht en werd zijn kleding stralend wit. 30 Opeens stonden er twee mannen met hem te praten: het waren Mozes en Elia, 31 die in hemelse luister verschenen waren. Ze spraken over het levenseinde dat hij in Jeruzalem zou moeten volbrengen.

32 Petrus en de beide anderen waren in een diepe slaap gevallen; toen ze wakker

schoten, zagen ze de luister die Jezus omgaf en de twee mannen die bij hem stonden. 33 Toen de mannen zich van hem wilden verwijderen, zei Petrus tegen Jezus: 'Meester, het is goed dat wij hier zijn, laten we drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia,' maar hij wist niet wat hij zei. 34 Terwijl hij nog aan het spreken was, kwam er een wolk aandrijven, die een schaduw over hen wierp; ze werden bang toen de wolk hen omhulde. 35 Er klonk een stem uit de wolk, die zei: 'Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar hem!' 36 Toen de stem verstomd was, was Jezus weer alleen. Ze zwegen over het voorval en vertelden in die tijd aan niemand wat ze hadden gezien.

Zingen: Gezang 326: 5

Tweede lezing: Lucas 24, 1-8

Het lege graf

1 Maar op de eerste dag van de week gingen ze bij het ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden. 2 Bij het graf aangekomen, zagen ze echter dat de steen voor het graf was weggerold, 3 en toen ze naar binnen gingen, vonden ze het lichaam van de Heer Jezus niet. 4 Hierdoor raakten ze helemaal van streek. Plotseling stonden er twee mannen in stralende gewaden bij hen. 5 Ze werden door schrik bevangen en sloegen de handen voor hun ogen. De mannen zeiden tegen hen: 'Waarom zoekt u de levende onder de doden? 6 Hij is niet hier, hij is uit de dood opgewekt. Herinner u wat hij u gezegd heeft toen hij nog in Galilea was: 7 de Mensenzoon moest worden uitgeleverd aan zondaars en moest gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.' 8 Toen herinnerden ze zich zijn woorden.

Zingen: Gezang 210:4

Derde lezing: Handelingen 1, 1-12

Jezus opgenomen in de hemel

1 In mijn eerste boek, Theofilus, heb ik de daden en het onderricht van Jezus beschreven, 2 vanaf het begin tot aan de dag waarop hij in de hemel werd opgenomen, nadat hij de apostelen die hij door de heilige Geest had uitgekozen, had gezegd wat hun

opdracht was. 3 Na zijn lijden en dood heeft hij hun herhaaldelijk bewezen dat hij leefde; gedurende veertig dagen is hij in hun midden verschenen en sprak hij met hen over het koninkrijk van God.

4 Toen hij eens bij hen was, droeg hij hun op: 'Ga niet weg uit Jeruzalem, maar blijf daar wachten tot de belofte van de Vader, waarover jullie van mij hebben gehoord, in vervulling zal gaan. 5 Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de heilige Geest.'

6 Zij die bijeengekomen waren, vroegen hem: 'Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het koningschap over Israël herstellen?' 7 Hij antwoordde: 'Het is niet jullie zaak om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden. 8 Maar wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en van mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.'

9 Toen hij dit gezegd had, werd hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze hem niet meer zagen.

10 Terwijl hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel staarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. 11 Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.'

12 Daarop keerden de apostelen van de Olijfberg terug naar Jeruzalem. Deze berg ligt vlak bij de stad, op een sabbatsreis afstand.

Zingen: **Gezang 228**

Preek: **Hoofd in de wolken, beide benen op de grond**

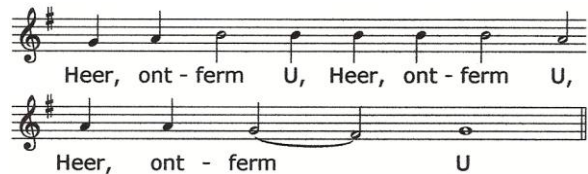
Meditatief orgelspel

Zingen: **Gezang 330**

GEBEDEN EN GAVEN

Gebeden

v.:zo bidden en zingen wij:

Stil gebed - Onze Vader

Inzameling van de gaven, bestemd voor de diaconie van beide kerken

Slotlied: **Gezang 234**

Zegen

Orgelspel

